

gen af et forhandlingsgrundlag, ikke mindst i lyset af EU's kommende udvidelse, som heller ikke her omtales af Enhedslisten. Ikke mindst på grund af udvidelsen bliver miljøspørgsmålet – spørgsmålet om, hvordan man mest hensigtsmæssigt tilrettelægger den europæiske miljøpolitik med henblik på en forbedring af det samlede miljø i hele Europa – mere centralt.

Det er et spørgsmål, der optager regeringen meget. Regeringen vil i sit arbejde med udformningen af et forhandlingsgrundlag gøre sig store anstrengelser for at finde frem til løsninger på dette, som giver mulighed for en bedre, en stærkere beskyttelse af det samlede europæiske miljø. Derfor er selve miljøgarantien – den tekniske bestemmelse, miljøgarantien i artikel 100 A, stk. 4 – ikke den bestemmelse, man først og fremmest kan knytte an til; det er snarere andre bestemmelser i den nævrende traktat og selvfølgelig de forbedringer i traktatgrundlaget, som kan komme ud af regeringskonferencen.

Dette forslag omhandler et meget centralt tema, som regeringen er meget optaget af. Vi vil søge en løsning under regeringskonferencen, der sikrer de samlede miljøhensyn en stærkere placering i det europæiske samarbejde.

Jacob Buksti (S):

Igen er der her tale om et beslutningsforslag, hvis indhold indgår som et centralt element i drøftelserne mellem partierne om et nyt nationalt kompromis.

Socialdemokratiets holdning er klar, således som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, og således som det også blev slået fast under forespørgselsdebatten om samme emne her i Tinget den 23. marts i år. Vi ønsker, at miljøgarantien skal forbedres, så det ikke er Europa-Kommissionen, der skal afgøre, om et land må anvende miljøgarantien. Det er problematisk, at Europa-Kommissionen skal give dispensation fra de regler, de selv har lavet.

Det bør være muligt at bruge miljøgarantien, hvis der kommer ny viden frem, efter at et forslag er vedtaget. Meningen er selvfølgelig ikke at åbne op for en skov af nye handelshindringer efter eget forgodtbefindende; indfører et land et højere beskyttelsesniveau, skal det være reelt begrundet i hensyn til miljøet og kunne stå sin prøve ved EF-Domstolen. Det håber og tror vi, at der vil vise sig et bredt flertal for blandt Folketingspartier.

Samtidig går vi ind for flertalsafgørelser på miljøområdet, så enkelte bagstræberiske lande

ikke vil kunne blokere for en effektiv indsats til gavn for miljøet på europæisk plan. Men det gør Enhedslisten ikke. De vil fastholde englændernes mulighed for at blive ved med at forurene, uanset hvad de øvrige EU-lande siger, og derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte beslutningsforslaget.

Jens Kirk (V):

Forslaget strider på mange måder imod Venstres opfattelse af fordelene ved EU. Forslaget gennemhuller simpelt hen det indre marked og dermed Den Europæiske Fællesakt, som vi vedtog i Danmark i 1986.

I erkendelse heraf er det Venstres opfattelse, at man hellere skulle arbejde på at forbedre miljøstandarder på EU-plan. På den måde opnår man et resultat, der er godt for miljøet i Europa og ikke kun for et enkelt land, og man forvrider heller ikke konkurrencen.

Lene Espersen (KF):

Enhedslisten fremsætter et beslutningsforslag, der skal sikre miljøgarantien. Dette foreslås implementeret ved, at de enkelte medlemslande frit kan forbedre miljø-, arbejdsmiljø-, sundheds-, veterinær- og dyrebeskyttelsesstandarder og frit kan gennemføre grænsekontrol samt ved, at miljøgarantien skal gælde på alle områder.

Det Konservative Folkeparti ønsker også, at miljøgarantien styrkes, således at der bliver mulighed for højere miljøstandarder, hvis et land ønsker det, og ikke kun at allerede eksisterende højere standarder kan fastholdes. Men samtidig skal det sikres, at højere miljøstandarder på miljø- og arbejdsmiljøområdet ikke alene kan anvendes for at beskytte hjemmemarkedet mod konkurrence.

Det Konservative Folkeparti må derfor afvise Enhedslistens betingelsesløse forslag. I stedet foreslår vi følgende:

Den Videnskabelige Komité skal styrkes, dens uvildighed garanteres og dens eksperter i højere grad spørges til råds i miljøspørgsmål. Hermed skal det sikres, at et medlemsland får mulighed for at iværksætte højere miljøstandarder i tilfælde, hvor Rådets flertal ikke følger Den Videnskabelige Komités afgørelse.

Endelig vil jeg understrege, at Det Konservative Folkeparti mener, at Maastricht-Traktatens artikel 130 S og T skal respekteres. Når der gennemføres fælles EU-regler med kvalificeret flertal på miljøområdet, skal det fortsat være muligt